

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับ การอัยคดีสิทธิเรียกร้องประเภทบัญชีเงินฝากของผู้ค้างภาษีอากร¹

สิริวิญญ์ เลื่อนชนิด²

จากการศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการอัยคดีสิทธิเรียกร้องประเภทบัญชีเงินฝากของผู้ค้างภาษีอากร พบว่าสาเหตุของภาษีอากรค้างเกิดจากการที่ผู้เสียภาษีจะพยายามหาวิธีหลีกเลี่ยงการชำระภาษีเท่าที่จะทำได้ หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ผู้เสียภาษีจะพยายามหาวิธีการที่จะเสียภาษีให้น้อยที่สุด จึงเป็นเหตุให้เกิดภาษีอากรค้างเป็นจำนวนมาก ซึ่งภาษีอากรนั้นเป็นหนี้ที่เกิดจากกฎหมาย เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหลีกเลี่ยงการชำระภาษีอากร จึงจำเป็นต้องมีมาตรการการบังคับเพื่อให้รัฐได้รับชำระภาษีอากรโดยใช้อำนาจตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งปัจจุบันการอัยทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรประมวลรัษฎากรมาตรา 12 ได้วางหลักเกณฑ์ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งได้แก่ ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการอัยทรัพย์สิน พ.ศ. 2546

จากการที่ได้ศึกษาและปฏิบัติการเร่งรัดภาษีอากรค้าง ตามที่ได้กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรตลอดจนระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวทางในการปฏิบัติในเรื่องการอัยทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากร พบว่ายังมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่หลายประการ ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการบังคับชำระหนี้ภาษีอากรจากการอัยบัญชีเงินคือนำราชการตามระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการอัยทรัพย์สินตามความในมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร ข้อ 8(2)(ข)ระบุให้สิทธิเรียกร้องเป็นเงินของผู้ค้างภาษีในส่วนเงินเดือนของ

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการอัยคดีสิทธิเรียกร้องประเภทบัญชีเงินฝากของผู้ค้างภาษีอากร โดยมีที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ประเทือง ธนียผล และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์จรัส เล็งวิทยา และ รองศาสตราจารย์จุฑพร วงศ์ทองสรรค์

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข้าราชการนั้นไม่อยู่ในบังคับแห่งระเบียบการอายัดแต่กรณีดังกล่าวก็เป็นการยากที่จะทราบได้ถึงรายละเอียดว่าบัญชีดังกล่าวเป็นบัญชีเงินเดือนหรือไม่เนื่องจากรายละเอียดในการแจ้งผลการสอบบัญชีเงินฝากของธนาคารไม่ได้แจ้งให้ทราบด้วยว่าบัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นบัญชีเงินเดือนหรือไม่ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระให้แก่เจ้าหน้าที่ในการดำเนินการอายัดทรัพย์สินและภายหลังหากผู้ค้างภาษีอากรมาโต้แย้งการอายัดพร้อมแสดงได้ว่าบัญชีดังกล่าวเป็นบัญชีเงินเดือนเจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการถอนการอายัดหรือดำเนินการคืนเงินโดยการเบิกเงินนอกงบประมาณซึ่งก่อให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ซึ่งก่อให้เกิดความยุ่งยากกับผู้ค้างภาษีอากรเนื่องจากตีความคำว่าบัญชีเงินเดือนของข้าราชการของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณา ทั้งนี้ ตามระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการอายัดทรัพย์สินตามความในมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ.2546 ข้อ 8(2)(ข) ที่ห้ามมิให้อายัดบัญชีเงินเดือนนั้น ย่อมส่งผลถึงประสิทธิภาพการเร่งรัดภาษีอากรค้างของกรมสรรพากร จึงเห็นควรที่จะให้อายัดบัญชีเงินเดือนข้าราชการได้บางส่วน เพื่อประโยชน์ในการนำภาษีอากรที่จัดเก็บได้ไปพัฒนาประเทศ

2. ปัญหาการไม่มีบทบัญญัติต่อผู้ที่เพิกเฉยไม่นำส่งเงินตามคำสั่งอายัด

ตามระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการอายัดทรัพย์สินตามความในมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2546 ข้อ 7(3) ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอายัดทรัพย์สินในส่วนของสิทธิเรียกร้องของผู้ค้างภาษีอากรเช่นการอายัดสิทธิเรียกร้องในบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ต่างๆ ในกรณีการอายัดสิทธิเรียกร้องในบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์มักจะมีการโต้แย้งกันในเรื่องความเป็นเจ้าของสิทธิเรียกร้องดังกล่าวหรือจำนวนเงินที่จะสามารถดำเนินการอายัดได้

การอายัดทรัพย์สินตามความหมายของระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการอายัดทรัพย์สินตามความในมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ.2546 ข้อ 4 เป็นการกระทำต่อทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องใดๆ ที่ปรากฏข้อมูลชัดเจนว่าเป็นของผู้ค้างภาษีอากรมักไม่เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นกรณีที่ผู้ค้างภาษีอากรฝากเงินเพื่อบุตรผู้เยาว์ซึ่งสิทธิในการเบิกถอนเงินยังคงอยู่กับผู้ค้างภาษีอากรจนกว่าบุตรผู้เยาว์จะบรรลุนิติภาวะนั้นมีข้อโต้แย้งว่าเงินในบัญชีเงินฝากเป็นทรัพย์สินของบุตรผู้เยาว์มิใช่ของผู้ค้างภาษีอากรจึงเป็นทรัพย์สินที่ไม่อยู่ในบังคับแห่งระเบียบกรมสรรพากร

ว่าด้วยการอายัดทรัพย์สินตามความในมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติของเจ้าพนักงานสรรพากรได้แก่การอายัดสิทธิเรียกร้องในบัญชีเงินฝากของผู้ค้างภาษีอากรที่ฝากไว้เพื่อประโยชน์ของบุตรผู้เยาว์ในบัญชีเงินฝากธนาคารออมสิน ซึ่งธนาคารออมสินไม่นำส่งเงินจากบัญชีดังกล่าวแก่กรมสรรพากร โดยธนาคารออมสินอ้างว่าการฝากเงินเพื่อประโยชน์ของบุตรผู้เยาว์กรรมสิทธิ์ในเงินที่ฝากย่อมตกเป็นของบุตรผู้เยาว์ทันทีที่ธนาคารรับ

ฝากเงิน มิใช่เป็นสิทธิเรียกร้องของผู้ค้างภาษีอากร ธนาคารออมสินจึงไม่ยอมส่งเงินตามคำสั่งอายัดทรัพย์สินของกรมสรรพากร

ปัญหาที่ธนาคารออมสินไม่ยอมส่งเงินนั้นมาจาก มาตรา 12 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งบัญญัติว่าเมื่อได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดตามมาตรา 12 แล้ว ห้ามผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้นหรือโอน ไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดดังกล่าว และมาตรา 35 ทวิ ซึ่งบัญญัติว่าผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 12 ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท แต่เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติใดของประมวลรัษฎากรที่บัญญัติห้ามหรือลงโทษต่อบุคคลที่เพิกเฉย ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอายัดจึงไม่เป็นความผิดตามมาตรา 12 ทวิ ที่ต้องได้รับโทษตามมาตรา 35 ทวิ ซึ่งส่งผลกระทบกับกรมสรรพากรที่ไม่ได้รับเงินมาชำระหนี้ภาษีอากรค้าง

3. ปัญหาเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจในการสั่งอายัดทรัพย์สินของผู้เสียภาษีอากรในพื้นที่จังหวัดต่างๆ

มาตรา 12 วรรคสองแห่งประมวลรัษฎากรบัญญัติว่าเพื่อให้ได้รับชำระภาษีอากรค้างให้อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องเสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากรได้ทั่วราชอาณาจักรโดยมิต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่งอำนาจดังกล่าวอธิบดีจะมอบให้รองอธิบดีหรือสรรพากรเขตก็ได้

อำนาจสั่งอายัดทรัพย์สินจึงเป็นอำนาจของอธิบดีกรมสรรพากร ซึ่งอธิบดีจะมอบอำนาจนี้ให้รองอธิบดีหรือสรรพากรเขต (ปัจจุบันคือ สรรพากรภาค)

การมอบอำนาจต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์เป็นการอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชนคุ้มครองความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการเป็นการกระจายอำนาจการตัดสินใจและความรับผิดชอบที่เหมาะสม

ไม่เป็นการเพิ่มขั้นตอนหรือระยะเวลาในการใช้อำนาจและไม่ต้องผ่านการพิจารณาของผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆมากเกินไปซึ่งถ้าหากมีการมอบอำนาจหรือแก้ไขกฎหมายและระเบียบกรมสรรพากรในเรื่องผู้มีอำนาจลงนามโดยให้สรรพากรพื้นที่เป็นผู้มีอำนาจลงนามในหนังสือหรือคำสั่งต่างๆก็จะเป็นการสะดวกรวดเร็วและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการอันเป็นการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบลดระยะเวลาในการพิจารณาสั่งการของเจ้าหน้าที่อันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่การเร่งรัดจัดเก็บหนี้ภาษีอากรค้างอย่างมีประสิทธิภาพ

จากสภาพปัญหาของการอายัดสิทธิเรียกร้องบัญชีเงินฝาก ผู้เขียนได้สังเกตเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ที่ส่งผลกระทบต่อการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากร จึงได้ ทำการศึกษาถึงหลักการ ความเป็นมา ความจำเป็นต้องมีบทบัญญัติกฎหมายภาษีอากรใช้ บังคับ ซึ่งหากมีการวิเคราะห์สาเหตุ

ผลกระทบจากการกระทำความผิด และหาแนวทาง แก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยมาตรการบังคับใช้โดยกฎหมาย ให้มีประสิทธิภาพ และหากได้มีการ มาตรการตรวจสอบและมาตรการบังคับอย่างเด็ดขาดแล้วย่อมทำให้เกิดความเกรงกลัวต่อการกระทำความผิด ซึ่งสามารถแยกแนวทางการแก้ไขได้ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการอายัดสิทธิเรียกร้องบัญชีเงินฝากข้าราชการ

ปัจจุบันเราต้องยอมรับกันว่าโดยส่วนใหญ่ข้าราชการมิได้มีรายได้จากเงินเดือนข้าราชการเพียงอย่างเดียว ข้าราชการหลายๆ คนพยายามหารายได้เพิ่มขึ้นจากเงินเดือนข้าราชการโดยการมีอาชีพเสริม ซึ่งการที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งอันเป็นกฎหมายหลักในการบังคับคดี และด้วยความเคารพต่อคำพิพากษาศาลฎีกาซึ่งถือได้ว่าเป็นแบบอย่างของการปรับใช้กฎหมาย ยังคงถือตามหลักกฎหมายว่าเงินเดือนของข้าราชการไม่อยู่ในข่ายของการบังคับคดี โดยไม่พิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคมผู้เขียนจึงมีความเห็นว่า

จากกรณีระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการอายัดทรัพย์สินตามความในมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2546 นั้น ตามที่ได้วิเคราะห์ถึงศักดิ์กฎหมายของประมวลรัษฎากร ซึ่งมีฐานะเป็นพระราชบัญญัติเทียบเท่ากับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และเนื้อหาบทบัญญัติของมาตรา 12 ประมวลรัษฎากร วรรคสี่ ซึ่งผู้เขียนเห็นว่ากฎหมายได้ให้อำนาจกรมสรรพากรสามารถออกกฎหมายในเรื่องการอายัดทรัพย์สินของผู้ ค้างภาษีอากรได้โดยไม่อยู่ในบังคับของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 286 แต่อย่างใด

ผู้เขียนจึงขอเสนอว่าเห็นควรที่จะแก้ไขระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการอายัด ทรัพย์สินตามความในมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2546 ข้อ 8 (2)(ข) ซึ่งกำหนดว่า “เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ บำเหน็จ และเบี้ยหวัดของข้าราชการ หรือลูกจ้างของรัฐบาล และเงินสงเคราะห์หรือบำนาญที่รัฐบาลจ่ายให้แก่คู่สมรสหรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้น ไม่อยู่ในข่ายแห่งการบังคับคดี” เป็นข้อความว่า “เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ บำเหน็จ และเบี้ยหวัดของข้าราชการ หรือลูกจ้างของรัฐบาล และเงินสงเคราะห์หรือบำนาญที่รัฐบาลจ่ายให้แก่คู่สมรสหรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้น กรมสรรพากรสามารถอายัดบัญชีเงินฝากดังกล่าวเหล่านั้นได้เป็นจำนวนร้อยละ 50 ของจำนวนเงินเดือนที่ผู้ค้างภาษีอากรได้รับในแต่ละเดือน แต่ทั้งนี้สามารถเพิ่มหรือลดได้ตามความจำเป็นของผู้ค้างภาษีอากร โดยพิจารณาจากภาระความจำเป็นในการอุปการะเลี้ยงดูบุตร บิดามารดา ของผู้ค้างภาษีอากร”

2. ปัญหาการไม่มีบทบัญญัติต่อผู้ที่เพิกเฉยไม่นำส่งเงินตามคำสั่งอายัด

การบังคับชำระหนี้ภาษีอากรค้าง เป็นกระบวนการที่เจ้าพนักงานกระทำการใดๆ เพื่อให้กรมสรรพากรได้รับชำระหนี้ภาษีอากรค้าง ด้วยอาศัยอำนาจตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากรเป็นสำคัญ รวมถึงการดำเนินการทางศาลเพื่อควบคุมและป้องกันการหลีกเลี่ยงหรือหลบหนีไม่ชำระภาษีอากรค้าง ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายจะต้องมีความชัดเจน ไม่ก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ที่จะต้องได้รับโทษตามมาตรา 35 ทวิ นั้น ต้องมีการกระทำที่ว่าเมื่อได้รับคำสั่งอายัดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรที่อยู่ในความครอบครองของตนแล้ว ไม่ยอมส่งมอบทรัพย์สินนั้น โดยไม่มีเหตุผลมาแสดงว่าตนมีสิทธิในทรัพย์สินนั้นดีกว่าผู้เป็นหนี้ภาษีอากร และได้กระทำการทำลายให้ทรัพย์สินนั้นเสียไป ย้ายไป หรือซ่อนเร้นซึ่งทรัพย์สินนั้นทำให้หาไม่เจอ และสุดท้ายโดยการโอนไปให้บุคคลอื่นด้วยทุจริต แต่ไม่ปรากฏในบทบัญญัติมาตรานี้ว่า การไม่ยอมส่งมอบทรัพย์สินตามคำสั่งอายัดมีความผิดและต้องได้รับโทษ ในมาตรานี้เพื่อกำหนดห้ามมิให้มีการ ทำลาย ย้ายไป ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้บุคคลอื่น เท่านั้น ผู้เขียนจึงขอเสนอแนะเพื่อนำไปเป็นข้อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขประมวลรัษฎากร ดังนี้

ควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร มาตรา 12 ทวิ เดิมบัญญัติว่า

“เมื่อได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดตามมาตรา 12 แล้ว ห้ามผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อน เร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดดังกล่าว”

แก้ไขเป็น “เมื่อได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดตามมาตรา 12 แล้ว ห้ามผู้ใดเพิกเฉย ทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดดังกล่าว”

เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา 12 ทวิ ให้ครอบคลุมไปถึงการเพิกเฉยแล้ว ให้ถือว่าการเพิกเฉยเป็นการกระทำความผิดด้วย ทำให้มาตราดังกล่าวมีความชัดเจนและสามารถลงโทษกับธนาคารที่เพิกเฉย ไม่นำส่งเงินตามคำสั่งอายัดของกรมสรรพากรได้

3. ปัญหาเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจในการสั่งอายัดทรัพย์สินของผู้เสียภาษีอากรในพื้นที่ตามจังหวัดต่างๆ

มาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร ในเรื่องผู้มีอำนาจในการสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน โดยมาตรา 12 วรรคสาม ประมวลรัษฎากร ในส่วนของผู้ว่าราชการ จังหวัดหรือนายอำเภอ เนื่องจากปัจจุบันอำนาจในการสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอไม่ได้ใช้อำนาจดังกล่าวแล้ว เนื่องจากตามระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการอายัดทรัพย์สินตามความในมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2546 ไม่ได้ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอไว้ ดังนั้นผู้เขียนจึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร เป็นดังนี้

มาตรา 12/1 ให้ยกเลิกข้อความตามวรรคสามของมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา 12/2 ในจังหวัดอื่นและกรุงเทพมหานคร ให้สรรพากรพื้นที่ที่มีอำนาจเช่นเดียวกับอธิบดีตามวรรคสอง ภายในเขตท้องที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่นั้นๆ ในกรณีจังหวัดอื่นให้สรรพากรพื้นที่จังหวัดนั้น มีอำนาจในเขตท้องที่ความรับผิดชอบของตน ในกรณีที่เห็นว่าหากให้อธิบดีหรือสรรพากรภาคเป็นผู้อนุมัติคำสั่งตามวรรคสองนั้น อาจจะไม่ทันต่อการได้รับชำระหนี้ภาษีอากรค้าง

เหตุผลเนื่องจากการพิจารณาสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรปัจจุบันเป็นอำนาจของสำนักงานสรรพากรภาค การพิจารณาเป็นไปด้วยความล่าช้าใช้เวลาในการอนุมัติสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินใช้เวลามากกว่า 20-30 วัน นับแต่วันที่ได้มีการส่งเรื่องให้สำนักงานสรรพากรภาคพิจารณาสั่งการอนุมัติ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและเป็นการลดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณา เห็นควรเสนอให้แก้ไขมาตรา 12 วรรคสาม ทั้งนี้เพื่อให้สรรพากรพื้นที่แต่ละพื้นที่ที่มีอำนาจในการพิจารณาสั่งการยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างได้ด้วยตนเอง

และเพื่อให้สรรพากรพื้นที่แต่ละพื้นที่ที่มีอำนาจในการพิจารณาสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรได้ในเขตท้องที่ความรับผิดชอบของแต่ละสำนักงานสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ความรับผิดชอบของตนนั้น ก็ควรที่จะแก้ไขระเบียบกรมสรรพากรต่าง ดังนี้

ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการอายัดทรัพย์สินตามความในมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ.2546 ข้อ 5 (4) สรรพากรพื้นที่ สำหรับในเขตท้องที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่นั้น ในกรณีที่เห็นว่าหากให้อธิบดีหรือสรรพากรภาคเป็นผู้อนุมัติคำสั่งอายัดนั้น อาจจะไม่ทันต่อการได้รับชำระหนี้ภาษีอากรค้าง

จากเหตุผลและปัญหาในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องดำเนินการเร่งรัดภาษีอากรค้างและใช้อำนาจตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร บังคับแก่สิทธิเรียกร้องของผู้ค้างภาษีอากร หากได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเกี่ยวกับผู้มีอำนาจลงนามในคำสั่งอายัดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากร รวมทั้งระเบียบกรมสรรพากรในส่วนที่เกี่ยวข้อง จะทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเร่งรัดภาษีอากรค้างในการปฏิบัติงานให้เกิดความถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อกรมสรรพากร

เอกสารอ้างอิง

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม , เอกสารการสอนชุดวิชาเศรษฐศาสตร์สาธารณะ หน่วยที่ 3 รายรับ
ของรัฐบาล, (กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2529) , หน้า
67-68.

สมชัย ฤชุพันธุ์ , “ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการภาษีอากร” สรรพากรสาส์น 29, 5 (กันยายน -
ตุลาคม 2525) , น.160-162

ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม, คำอธิบายกฎหมายภาษีอากร (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2536),
หน้า 21

ศุภรัตน์ควัฒน์กุล , เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายภาษีอากร 1 , หน่วยที่ 1-7 ,
พิมพ์ครั้งที่ 7 (กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช , 2544)
, หน้า 57-65.